زنی پارچه ی بافته شده ای نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم آورد.

از سهل بن سعد رضی الله عنه روایت است که می گوید: زنی پارچه ی بافته شده ای نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم آورد و گفت: این را با دستان خود بافته ام که شما بپوشید. رسول الله صلی الله علیه وسلم که به آن نیاز داشت، آن را پذیرفت. پس از مدتی درحالی نزدمان آمد که آن پارچه ازارش بود. شخصی عرض کرد: چقدر خوب و زیباست؛ آن را به من بدهید. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بله» و در مجلس نشست؛ آنگاه - به خانه - برگشت و آن را تا کرد و پیچید و برای آن شخص فرستاد. مردم به آن شخص گفتند: کارِ خوبی نکردی؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را پوشیده بود و به آن نیاز داشت و با اینکه می دانستی رسول الله صلی الله علیه وسلم درخواست هیچکس را رد نمی کند، آن را از ایشان طلب کردی. آن مرد گفت: به الله سوگند من آن را برای پوشیدن درخواست نکردم؛ بلکه می خواهم کفنم باشد. سهل رضی الله عنه می گوید: سرانجام این پارچه کفنِ آن شخص شد.

[صحیح است] [بخاری به مانند آن روایت کرده است]

این حدیث بیانگر ایثار و از خود گذشتگی رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد؛ چنانکه آن شخص را بر خود ترجیح می دهد و پارچه ای را که خود به آن نیاز دارد و به همین دلیل بلافاصله آن را می پوشد، به او می دهد. زنی نزد ایشان آمده و پارچه ای را به او هدیه می کند؛ چیزی نمی گذرد که مردی نزد پیامبر آمده و از زیبایی آن گفته و آن را از ایشان طلب می کند؛ به این ترتیب رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را از تن بیرون نموده و تا کرده و به وی می بخشد. برخی از شارحان حدیث، یکی از فواید این حدیث را تبرک جستن به آثار صالحان ذکر می کنند؛ که البته عمل مذکور تبرک جستن به ذات پیامبر صلی الله علیه وسلم نیست و دیگران در فضل و صلاح به ایشان قیاس نمی شوند؛ همچنین صحابه چنین رفتاری با کسی جز پیامبر نداشتند چه در حیات ایشان و چه پس از مرگش؛ و اگر در چنین عملی خیری می بود، قطعا آنها در این زمینه بر ما پیشی می گرفتند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5648